

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 87/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ch., a. s., H., zastúpeného advokátom Mgr. M. L., H., pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo 38/2004 z 10. mája 2005 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7 Cob 18/04-174, 7 Cob 19/04 z 25. mája 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ch., a. s., H., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. marca 2007 doručená sťažnosť Ch., a. s., H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. M. L., H., pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Obdo 38/2004 z 10. mája 2005

a rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 7 Cob 18/04-174, 7 Cob 19/04 z 25. mája 2004.

Sťažovateľ uviedol, že:

„... uzatvoril s obchodnou spoločnosťou Ch., a. s. (...) Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 9. 2001, predmetom ktorej boli práva a povinnosti, ktoré postupcovi vyplývali zo Zmluvy o dielo č. 21/HSV/00. Následne 1. 10. 2001 sťažovateľ a postupník uzatvorili Dodatok č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 9. 2001.

Obchodná spoločnosť K., s. r. o. (...) podala na Okresný súd v Humennom návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 253.442,- Sk s prísl. voči sťažovateľovi. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. 15 Cb 168/02-25 zo dňa 2. 9. 2002, ktorý bol po podaní odporu sťažovateľom zrušený. Vo veci prebehlo súdne konanie a rozsudkom Okresného súdu v Humennom č. 15 Cb 168/2002-142 zo dňa 2. 12. 2003 bol návrh zamietnutý a navrhovateľ zaviazaný k úhrade trov konania. (...)

Spoločnosť K., s. r. o. podala proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie a Krajský súd Prešov rozsudkom 7 Cob 18/04-174, 7 Cob 19/04 zo dňa 25. 5. 2004 zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že sťažovateľa zaviazal k úhrade 253.442,- Sk a trov konania vo výške 199.147,90 Sk. (...)

Následne sťažovateľ podal dovolanie proti vyššie uvedenému rozsudku odvolacieho súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. 5 Obdo 38/2004 zo dňa 10. 5. 2005 dovolanie zamietol. (...)

Sťažovateľ namieta porušenie svojich chránených práv a oprávnených záujmov konaním a rozhodnutím odvolacieho súdu a zároveň aj dovolacieho súdu. Konajúce súdy nesprávne právne vec posúdili. Vychádzali z ustanovenia § 531 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vyplýva, že kto sa dohodne s dlžníkom, preberá jeho dlh, nastúpi na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľ môže dať buď pôvodnému dlžníkovi alebo tomu, kto dlh prevzal.

Konajúce súdy vec nesprávne posúdili, keď predmetom právnych úvah vo veci bola v podstate výlučne skutočnosť, či spoločnosť K., s. r. o. ako veriteľ prejavila relevantným spôsobom svoj súhlas s prevzatím dlhu sťažovateľom. Prevzatie dlhu podľa § 531 Občianskeho zákonníka je však adresný právny úkon, t. j. prevzatie dlhu realizuje nový

dlžník voči konkrétnemu veriteľovi, ktorému sa táto skutočnosť musí aj oznámiť a tento s postúpením musí prejaviť svoj súhlas. (...)

Na základe skutkového stavu uvedeného v čl. I. bolo postupom a rozhodnutím odvolacieho súdu a dovolacieho súdu porušené právo na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol vyhlásený pod č. 209/1992 Zb. “

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol, že:

„1. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. 5 Obdo 38/2004 zo dňa 10. 5. 2005 porušil základné právo obchodnej spoločnosti Ch. akciová spoločnosť na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. 7 Cob 18/04-174, 7 Cob 19/04 zo dňa 25. 5. 2004 porušil základné právo obchodnej spoločnosti Ch. akciová spoločnosť na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. 7 Cob 18/04-174, 7 Cob 19/04 zo dňa 25. 5. 2004 sa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. “

II.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jedným z dôvodov na odmietnutie sťažnosti v rámci predbežného prerokovania sťažnosti je podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj jej oneskorené podanie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti.

Jednou zo základných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (I. ÚS 22/02).

Ústavný súd zistil, že rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obdo 38/2004 z 10. mája 2005 bol právnenému zástupcovi sťažovateľa doručený 15. júna 2005.

Sťažnosť bola ústavnému súde doručená 29. marca 2007, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na jej podanie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2007